

Der venter bag langfredags nat (216)

GK 2007

1 Der venter bag langfredags nat
en påske-morgenrøde.
Men seglet er for graven sat,
og kold er nu den døde.

2 En påskelørdag, ond og grå,
med sine træge timer
til enden gennemlides må,
før påskeklokken kimer.

3 En sabbat, ja, en hviledag,
den kaldes må med rette.
Dog har den ej sin ro og mag
til glæde for den trætte.

4 Dens hvile er en dødsens ro,
hvor ej er mer at gøre,
med udslukt håb og visnet tro
og ingen trøst at høre. -

5 Og dog. Så sejt og sent den led,
så tung af vé og klage,
den dag mit hjerte hænger ved
blandt alle helligdage.

6 Her kender jeg jo mine kår,
hvori jeg mig må skikke,
mens jeg min vej til graven går,
og når jeg dér skal ligge.

7 Der er for graven sat en sten,
som ej sig lader røre;
og indenfor er tørre ben.
Hvad er da mer at gøre?

8 Der er for stenen sat et segl,
som holder mig i mulde,
og ikke blot af fald og fejl,
men af mit hjertes kulde.

9 Så er det da en nådes-sag,
hvad der af mig skal blive,
om Herren gør en påskedag
og kalder dødt til live.

K.L. Aastrup 1937-38. 1939.